Kapitola **Antecepční neurčitost**

úsek	text	datum	Shrnutí odstavce

A-subjekty antecepují blízkou budoucnost s určitou přesností. Máme intuitivní předpoklad, že čím je interval času od přítomnosti k antecepované budoucnosti kratší, tím je antecepce přesnější. Odhlédneme přitom od triviálního tvrzení "Musíme tam všichni".

Bude nás zajímat, jak přesně lze budoucnost antecepovat. Za tím účelem musíme umět měřit mezi dvěma antecepcemi vzdálenost.

Definice 1 **Antecepční vzdálenost mezi dvěma stavy**

Mějme dva možné stavy reality v čase T1, a totiž S1 a S2. Pak antecepční vzdáleností mezi těmito dvěma stavy budeme nazývat počet přechodů, které daný antecepční aparát musí udělat, aby se od jednoho stavu dostal ke druhému.

Tvrzení1 **Antecepční prostor je metrický**

Prostor antecepčních stavů vnímáme intuitivně jako prostor metrický. Vyjadřujeme se slovy "Trochu jsem se spletl", "To ses tedy pořádně spletl." apod.
AA vnímá svět jako soubor příběhů, a stavy S1 a S2 jsou projekty, jak by stav mohl dopadnout. Proto není třeba měřit nějaké fyzikální veličiny typu "o kolik stupňů je předmět teplejší, než zněl předpoklad", ale jedná se o vzdálenost, která je individuálně dána pro jeden konkrétní AA při projektování budoucnosti.

Metriku antecepční vzdálenosti mezi dvěma stavy v budoucnosti S1 a S2 označíme av(S1,S2).

Důkaz *Pouze naznačení důkazu. Mějme očekávanou událost S, a předpokládejme, že AA antecepuje jako možné stavy právě jen S1, S2, S3. Nechť av(S1,S2)=v12, av(S2,S3)=v23,av(S3,S1)=v31. Pak platí trojúhelníková nerovnost, že v12+v23 >= v31. Kdyby tomu tak nebylo, musel by být v31>=3. Ale z definice vzdálenosti podle počtu kroků od jednoho stavu ke druhému lze od S1 do S3 dojít v nejhorším přes S2, což dá vzdálenost 2 kroky. To, že je av(S1,S2)=av(S2,S1) je dáno definicí. A to, že av(S1,S1)=0 rovněž. Tím jsou splněny podmínky metrického prostoru.*

Příklad1 **Teplota v autě na parkovišti**

Odhaduji, že v autě na parkovišti, na něž praží letní slunce, bude teplota 50°C. Dovedu si představit, že tam bude 60°C nebo 40°C, ale nikoli, že tam bude 80°C nebo 30°C.
Po příchodu zjistím, že tam bylo 65°C. Moje odhady jsou řazeny z tradičních důvodů po desítkách, takže vzdálenost mé antecepce 50°C je 2 kroky. Jeden na připouštěných 60°C a druhý, že to bylo ještě nezanedbatelně více. Pokud by tam bylo 53°C, vnímal bych to, že jsem se strefil správně. av(50°C,65°C)=2

Poznámka1 **Metrika antecepční vzdálenosti nemusí být celočíselná**

Metrika zde zavedená neznamená, že výsledky musejí být vždy celočíselné. Pokud bude třeba z výpočetních důvodů pracovat s jemnějšími jednotkami, lze využít např. lineární interpolace.

Definice 2 **Antecepční přesnost**

Antecepční přesností rozumíme rozdíl mezi tím, že subjekt antecepoval stav S1 v budoucím čase T1, a tím, že pak ve skutečnosti nastal stav S1'. Tedy vzdálenost mezi S1 a S1' = av(S1,S1')

Tvrzení2 **Antecepční neurčitost**

Každý antecepční subjekt (snad kromě Boha) odhaduje aspoň některé budoucí stavy s jistou neurčitostí, která nikdy neklesne na nulu.

Důkaz *Sporem. Řekněme, že máme antecepční subjekt A1 který není Bůh a který umí přesně antecepovat aspoň 1 sekundu napřed, jak se rozhodne soupeř ve hře "Kámen - nůžky - papír" a využít toho, aby vždy vyhrál.*
Předpokládejme, že najdeme 2 takové subjekty A1 a A2. Pak zorganizujeme hru mezi A1 a A2, v níž zavážeme oba dva úsilím vyhrát. Nastává paradox, že podle předpokladu musejí vyhrát oba současně, což je spor.

Pokud vedle A1 žádný druhý antecepční systém toho typu neexistuje, a ani nelze sestrojit, pak to musí být Bůh sám. Kdyby to Bůh nebyl, pak bychom za A2 mohli zvolit Boha.
To, že A1 je Bůh je spor předpokladem.

Poznámka2 **Boží trojice**

Paradox hry "Kámen - nůžky - papír" by měli zpracovat teologové u tajemství Boží Trojice.